

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/101/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4216200151
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Szombathová-Poláková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4216200151.3

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Andrey Szombathovej- Polákovvej a členiek senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a JUDr. Kataríny Marčekovej, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803 zast.: Advokátska kancelária Remedium Legal, s. r. o., Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: T. Q. B. (predtým A.), nar. XX. XX. XXXX, bytom B., K. W. 2, o zaplatenie sumy 571,03 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 8. februára 2019 č. k. 7C/2/2016-131 v spojení s opravným uznesením zo dňa 26. júna 2020 č. k. 7C/2/2016-166 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutom vyhovujúcom výroku (II.) a vo výroku o náhrade trov konania (III.) z r u š u j e a vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom, v spojení s opravným uznesením, súd prvej inštancie konanie v časti o zaplatenie sumy 418,90 eura s úrokom z omeškania vo výške 8,5% p. a. zo sumy 199,00 eur od 19. 06. 2013 do zaplatenia a zo sumy 219,90 eura od 19. 07. 2013 do zaplatenia zastavil. Žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 152,13 eura, ako aj úroky z omeškania vo výške 8,75% p. a. zo sumy 29,16 eura od 19. 02. 2013 do zaplatenia, zo sumy 34,15 eura od 18. 03. 2013 do zaplatenia, zo sumy 34,15 eura od 18. 04. 2013 do zaplatenia, vo výške 8,5% p. a. zo sumy 53,95 eura od 19. 05. 2013 do zaplatenia, zo sumy 0,72 eura od 19. 06. 2013 do zaplatenia, a to všetko v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia. O trovách konania rozhodol tak, že žiadna zo strán sporu nemá na náhradu trov konania právo. Súčasne rozhodol o vrátení súdneho poplatku v sume 10,80 eura žalobcovi, prostredníctvom: Slovenská pošta, a. s. prevádzkovateľ systému, IČO: 36 631 124, so sídlom Partizánska cesta 9, 975 99 Banská Bystrica, po právoplatnosti rozhodnutia. Rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ustanoveniami § 5 ods. 5, 6, 7, § 42 ods. 1 písm. a/, písm. d/ bod. 2, § 42 ods. 4, § 43 ods. 1, 2, 3, 5 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách, § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 145 ods. 2 CSP, § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 586/2008 Z. z., § 11 ods. 3 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch. Uviedol, že žalobca sa podaným návrhom, ktorý doručil súdu prvej inštancie dňa 05. 01. 2016 domáhal zaplatenia sumy 571,03 eura s prísl. a náhrady trov konania. Vzhľadom na postavenie oboch účastníkov zmluvného vzťahu zo zmluvy mal súd s poukazom na ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, že ide o vzťah spotrebiteľský, zo spotrebiteľskej zmluvy. Preto na daný právny vzťah aplikoval zákonné ustanovenia na ochranu spotrebiteľa. Žalobca svojím podaním zo dňa 20. 06. 2018 zoberal žalobu späť sčasti a z uvedených dôvodov žiadal, aby súd konanie v tejto časti zastavil. Súd prvej inštancie tak konanie sčasti zastavil, nakoľko žalobca ešte pred meritórnym otvorením pojednávania, avšak po doručení žaloby žalovanej strane, dňa 23. 05. 2016 zoberal späť žalobu sčasti. Súd po preskúmaní obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že možno predpokladať, že žalobca pri uzatvorení zmluvy o dodaní elektronickej komunikačnej služby za úhradu sprostredkoval prenos signálu v sieťach vrátane telekomunikačných služieb a prenos služieb na rozhlasové a televízne vysielanie so žalovanou stranou použil predtlač zmluvy, ktorú žalobca zrejme

použil vo viacerých prípadoch so žalovanou stranou, ktorá ako účastník zmluvy bola charakterizovaná ako zamestnanec, nepodnikateľská osoba, t. j. nie IČO, a preto súd mal za to, že uzatvorený právny úkon je spotrebiteľsko-právneho charakteru. Na základe uvedeného, súd uzatvorený právny úkon posúdil podľa ustanovení zák. č. 610/2003 Z. Z. v spojení s ustanoveniami Občianskeho zákonníka, a to Zmluvy o poskytovaní služby a nájme KZ zo dňa 21. 05. 2011, za dohodnutých podmienok podľa Všeobecných podmienok. Zo zmluvy podľa súdu je zrejmé, že od doby uzatvorenia zmluvy, a to od 11. 05. 2011 k ukončeniu zmluvného vzťahu malo dôjsť v júli 2013, kedy medzi stranami sporu podľa zmluvy bolo dohodnuté zo strany 2 zmluvy, že právny predchodca žalobcu, spoločnosť T-Com prenechala žalovanej ako nájomcovi do užívania koncové zariadenie, a to Magio Sat - BUY Out-Jar 2011, kedy bolo dohodnuté, že nájomca sa zaväzuje mesačne splatiť cenu nájmu koncového zariadenia... a ďalej bolo dohodnuté, že v prípade predčasného ukončenia zmluvy - výpovede bolo dohodnuté, že žalovaná sa zaväzuje uhradiť zmluvnú pokutu podľa cenníka za prenájom koncového zariadenia. Súd vo vzťahu k obrane žalovanej, ktorá namietla neoprávnené- neodôvodnené fakturácie poznamenal, že táto bola opakovane len vo výkone väzby /nie trestu odňatia slobody ako je zrejmé z pripojeného spisu OS KN 2T/36/20111/ v čase od 26. 04. 2012 do 22. 05. 2012 a opakovane v tej istej veci od 25. 02. 2013 do 11. 06. 2013. Je tak zrejmé, že uplatnený nárok žalobcu bol za dohodnuté a riadne poskytnuté služby TV signál, internet, Turbo 2 Mini Solo, Magio Internet Security, na základe ktorého dojednaní bol žalobca oprávnený fakturovať za dohodnuté a žalobcom dodané služby, ktorých dodávanie žalovaná vo svojich námietkach nespochybnila. Na základe uvedených až do doby, t. j. bez vzťahu k faktickému odberu....., nakoľko bol vyfakturovaný za nasledovné obdobia a to na základe faktúry FA č. 8747810720 zo dňa 04. 02. 2013 na sumu 29,16 eura splatná dňa 18. 02. 2013, FA č. 6749771388 zo dňa 03. 04. 2013 na sumu 34,15 eura splatná dňa 17. 04. 2013, FA č. 6750736745 zo dňa 04. 05. 2013 na sumu 53,95 eura splatná dňa 18. 05. 2013, ktoré boli vystavené za obdobie od 01. 01. 2013 do 31. 01. 2013, resp. nadväzujúce obdobia. Podľa súdu však žalovaná okrem tohto tvrdenia na svoju obranu neuviedla žiadne ďalšie skutočnosti, preto súd žalobe vyhovel na tom základe, že žalovaná neuniesla dôkazné bremeno právne relevantných tvrdení o tom, že malo dôjsť podľa Všeobecných podmienok, a to článku VI, k vzneseniu požiadavky na predčasné ukončenie dohodnutých služieb, resp. že došlo k zániku zmluvy a rovnako nepreukázala vrátenie už uvedeného koncového zariadenia Magio Sat - BUY Out-Jar 2011, a pre ten prípad vlastne žalobca mal nárok do konca právneho vzťahu na alikvotnú časť nájmu, nakoľko právny predchodca žalobcu bol povinný zabezpečiť dodanie TV signálu v zmysle zmluvy do dohodnutého odberného miesta, a to v Komárne, na ul. K. Harmosa 547/2, s čím nepochybne žalobca mal náklady na zabezpečenie služby a v neposlednom rade žalovaná nielenže právne relevantné dôvody podľa zmluvy neuviedla, ale žiadnym, ani tzv. neformálnym spôsobom nepreukázala právnenému predchodcovi žalobcu, že mala byť vo vyšetrovacej väzbe, a preto nemohla odoberať signál. Na základe uvedeného súd uplatnený nárok právnenému nástupcovi žalobcu priznal. Súd tiež priznal žalobcovi úroky z omeškania zo sumy 152,13 eura, ako aj úroky z omeškania vo výške 8,75% p. a. zo sumy 29,16 eura od 19. 02. 2013 do zaplatenia, zo sumy 34,15 eura od 18. 03. 2013 do zaplatenia, zo sumy 34,15 eura od 18. 04. 2013 do zaplatenia, vo výške 8,5 % p. a. zo sumy 53,95 eura od 19. 05. 2013 do zaplatenia, zo sumy 0,72 eura od 19. 06. 2013 do zaplatenia a to od doby márneho uplynutia lehoty na zaplatenie dlžnej sumy podľa splatnosti jednotlivých faktúr. O vrátení súdneho poplatku v sume 10,80 eura súd rozhodol podľa § 11 ods. 3 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch. O trovách konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1, § 257 CSP. Uviedol, že podľa § 257 CSP nepriznal náhradu trov konania aj v spojení s článkom 2 ods. 1 základných princípov CSP. Podľa súdu za danej situácie nie je možné ustáliť, či už mieru zavinenia vrátane účelnosti uplatnených úkonov právnej pomoci podľa § 256 ods. 2 CSP, resp. rozhodnúť o nároku na náhradu trov konania s prihliadnutím na zásadu úspechu vyjadrenú v § 255 ods. 2 CSP. Žalobca pri čiastočnom späťvzati žaloby žiadnym spôsobom neodôvodnil späťvzatie žaloby, a na druhej strane ani žalovaná si jednak neuplatnila nárok na náhradu trov konania a z obsahu spisového materiálu nevyplýva, že jej mali vzniknúť trovy konania okrem vlastného písomného podania - odporu s vyjadrením.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie, v jeho vyhovujúcich výrokoch, napadla v zákonnej lehote odvolaním žalovaná, namietajúc, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil nároky žalobcu a tým aj nesprávne rozhodol. Tiež uviedla, že v prvom rade mal súd použiť zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Spochybnila oprávnenie žalobcu vymáhať dlh, nakoľko o takomto splnomocnení a ani o postúpení pohľadávky nedostala žiadny písomný právny úkon, tak ako to ukladá Občiansky zákonník. Z tohto dôvodu nie je možné uznať aktívnu legitimáciu žalobcu, ktorý je povinný preukázať súdu, že došlo k postúpeniu pohľadávky a tento úkon bol riadne zaslaný žalovanej. Žalované faktúry obdržať nemohla, pretože bola vo väzbe a nedostali sa ani do sféry jej nakladania, pričom na adrese trvalého pobytu býva sama. Aj keby žalobca poskytol službu podľa zmluvy a bol by poskytoval TV signál aj v období od 25.

02. 2013 do 11. 06. 2013, nikto tento signál nevyužíval, lebo v dome nikto nebol a nepozeral televíziu. Je potom nevysvetliteľné, prečo jednotlivé faktúry sú v rozdielnej sume. Taktiež sa nemohla dostať do omeškania so zaplatením faktúr, nakoľko faktúry sa jej nedoručili žiadnym spôsobom. V prípade, že by súd posudzoval nárok žalobcu z iného právneho titulu, vzniesla námietku premlčania. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a žalobu v celom rozsahu zamietol.

3. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovanej uviedol, že sa plne stotožňuje s napadnutým rozsudkom. Žalovaná neuviedla skutočnosti a ani nepredložila dôkazy, ktoré by spochybňovali jeho nárok. Navrhol napadnuté rozhodnutie ako správne potvrdiť.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania žalovanej (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP), prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania a po prejednaní vecí dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutom vyhovujúcom výroku a v súvisiacom výroku o náhrade trov konania je potrebné v zmysle ustanovenia § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

6. Podľa § 470 ods. 2 prvej vety CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

7. Počnúc od 01. 07. 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ktorý zrušil dovtedy platný zákon č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov Občiansky súdny poriadok. Keďže v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti (ak nie je ustanovené inak), je potrebné na danú právnu vec aplikovať právnu úpravu zákona č. 160/2015 Z. z.

8. Podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

9. Obsahom práva na spravodlivý súdny proces je umožniť každému bez akejkoľvek diskriminácie reálny prístup k súdu, pričom tomuto právu zodpovedá povinnosť súdu vo veci konať a rozhodnúť. Právo na spravodlivý súdny proces je naplnené tým, že súdy zistia skutkový stav, a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Do práva na spravodlivý proces ale nepatrí právo strany, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), ani právo na to, aby bola strana sporu pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami (I. ÚS 50/04).

10. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

11. Právo strany na riadne odôvodnenie rozhodnutia je jednoznačne takým procesným právom, ktoré mu je v civilnom konaní priznané za účelom obhájenia a ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Odôvodnenie rozsudku súdu musí mať náležitosti uvedené v ustanovení § 220 ods. 2 CSP, musí obsahovať výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku rozsudku. Súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vyrovnáť so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a ich myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na prijaté právne závery. Účelom

odôvodnenia rozsudku je predovšetkým preukázať správnosť rozsudku; odôvodnenie musí byť súčasne preskúmateľné.

12. Z obsahu spisu v prejednávanej veci vyplýva, že žalobca sa žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 05. 01. 2016 domáhal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 571,03 eura spolu s úrokom z omeškania a náhradou trov konania. Z odôvodnenia žaloby vyplýva, že Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 20. 11. 2014 postúpil postupca Slovak Telekom a. s. na žalobcu pohľadávku voči žalovanej. Postupca uzatvoril dňa 21. 05. 2011 so žalovanou Zmluvu č. 9904241618, predmetom ktorej bolo poskytovanie telekomunikačných služieb v zmysle zákona o elektronických komunikáciách. Na základe zmluvy postupca poskytol žalovanej telekomunikačné služby a žalovaná sa zaviazala zaplatiť za poskytnuté služby cenu stanovenú v zmluve a cenníku. Postupca vystavil žalovanej vyúčtovacie faktúry, ktoré žalovaná doposiaľ nezaplatila.

13. Súd prvej inštancie najprv dňa 29. 04. 2016 rozhodol vo veci platobným rozkazom č. k. 7C/2/2016-43, ktorým podanej žalobe v celom rozsahu vyhovel. Žalovaná podala proti platobnému rozkazu odpor s odôvodnením, v ktorom okrem iného uviedla, že žiadnu výzvu a ani postúpenie pohľadávky neobdržala. V priebehu konania žalovaná opätovne písomne namietala, že ohľadne postúpenia pohľadávky na žalobcu nič neobdržala.

14. Odvolací súd po preskúmaní odvolaním napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie v jeho vyhovujúcom rozsahu dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie nezodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia v zmysle ustanovenia § 220 ods. 2 CSP a postupom súdu prvej inštancie bolo porušené právo na spravodlivý proces, čo bolo dôvodom na zrušenie rozhodnutia v napadnutom rozsahu v zmysle ustanovenia § 389 ods. 1 písm. b/ CSP a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

15. Predovšetkým je potrebné uviesť, že napriek skutočnosti, že žalovaná ako spotrebiteľka v priebehu konania namietala doručenie oznámenia o postúpení pohľadávky postupcom na žalobcu, s dopadom na aktívnu legitímáciu žalobcu v tomto konaní, s touto námietkou žalovanej sa súd prvej inštancie nezaoberal a žiadnym spôsobom nevysporiadal, keď v odôvodnení napadnutého rozhodnutia absentuje akékoľvek zdôvodnenie týkajúce sa toho, či je žalobca v tomto konaní aktívne vecne legitimovaným subjektom. Skutočnosť, že súd prvej inštancie vec vecne prejednal, odôvodňuje logický záver o tom, že žalobcu za aktívne legitimovaného považoval, napriek tomu však bolo jeho povinnosťou prijať záver o tom, či námietka nedostatku legitímácie žalobcu vznesená žalovanou je dôvodná alebo nie, a na základe akých skutkových a právnych úsudkov súd k tomuto záveru dospel. Rovnako je dôvodné prisvedčiť odvolateľke v tom, že z rozhodnutia súdu prvej inštancie nie je zrejmou skutočnosť, čo konkrétne žalobca žalovanej vystavenými faktúrami znejúcimi na rôzne sumy fakturoval, a prečo súd tieto v celom rozsahu (s výnimkou späťvzatia žaloby) považoval za dôvodné, keď z vystavených faktúr založených v spise je zrejmé, že celková fakturovaná suma v danom fakturačnom období pozostávala z jednotlivých čiastkových súm na úhradu, ktoré v jednotlivých mesiacoch neboli totožné, čo v konečnom dôsledku spôsobilo i fakturáciu rôznych súm. Súd prvej inštancie pritom nevysvetlil, prečo okrem pravidelných fakturovaných poplatkov, považoval za dôvodné i ďalšie fakturované sumy, čo potom znamená to, že v dôsledku absencie dostatočného odôvodnenia rozhodnutia nie je možné preskúmať správnosť postupu súdu a rozhodnutie neposkytuje odpoveď na všetky podstatné argumentačné tvrdenia uplatnené stranami sporu, ako aj na právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany.

16. S ohľadom na uvedené, je potom rozhodnutie súdu prvej inštancie potrebné považovať za nepreskúmateľné, čo malo za následok zrušenie rozhodnutia súdu prvej inštancie v jeho vyhovujúcom výroku, ako i v súvisiacom výroku o náhrade trov konania. Novým rozhodnutím súd prvej inštancie opätovne vo veci rozhodne a svoje rozhodnutie v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 CSP náležite odôvodní.

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).